

Publicerad 2009-09-07 21:14 av torbjörn j.

.

metamorfos

kohesionen
ännu inte helt försumbar

när din mun öppnar sig långsamt
och pålarna landar stumt
i det mörka djupet

sanden
omsluter och tränger in

dina lodräta
ögon
flyr

och den fuktiga madrassen

gravitationen som snart
upphör där

jag kryper närmare
och väntar

.

någonting försvinner
i metamorfosens exakta ögonblick

leviterar
uppgår i röken
vid den taggiga betonglinjen
långt där borta

och så
innan askan
faller ner

hur min skjorta smälter i din hand

den varma luftstöten
mot min panna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren torbjörn j. med Poeter.se id #26610 innehar upphovsrätten